

BONZÁK

JÚN 2008

Páriky

Naši Einsteinovia

Átrium školy

Vlastná tvorba

ZE - Taliansko

Boli sme vo Viedni

Úvod

Čaute Bonzáci!

A je to tu! Prázdniny nám klopú na dvere, prichádza čas oddychu, čas dovoleníek, určite sa už nemôžete dočkať, kedy to príde. Verím, že ste sa nemohli dočkať aj vydania nášho časopisu, ktorý pre vás vychádza práve v tomto - už skoro prázdninovom - období, že vás zaujme, že si ho s chuťou prečítate. Obsahuje plno zaujímavých článkov, reportáží, ale aj humoru. Každý čitateľ si v ňom určite nájde niečo pre seba, niečo, čo ho zabaví, poučí, ale aj poteší. Keďže školský rok sa pomaly schyľuje ku koncu, známky sú už skoro zakrúžkované, nám pribudne viac voľného času na čítanie nášho Bonzáka. Spoliehame sa, že s naším Bonzákom zaženiete nudné chvíle cez dni oddychu. Prajeme vám príjemné prázdniny, nezabudnite, že v septembri sa stretne a tešíme sa na vaše príspevky do časopisu.

Vaša Redaction

Obsah

Úvod	2
Obsah	3
<u>Škola</u>	
Páriky	4
Naši Einsteinovia	6
Hudobné talenty	10
Naši absolventi ZUŠ	11
Študovala v Nemecku	14
Naše úspechy v rokoch 2006/2007 a 2007/2008	16
Noví učitelia	18
Zelená Európa: posledná cesta	22
Exkurzia do Viedne	25
Zelená plocha našej školy	28
<u>Život</u>	
Rady výchovného poradcu	30
PUNK, RAP, EMO a iné duševné choroby	33
Droga - Zlodej mysle!	34
Rozlúčka	35
<u>Vlastná tvorba</u>	
Domov - Posledná Záchrana	37
Úvaha: „Kto vlastne som, kedy budem pri ciele?...“	39
<u>Poézia</u>	
Sen	41
Slepá	42
Opustená, Príchod jari	45
<u>Iné</u>	
Precvič si slovnú zásobu z anglického a nemeckého jazyka	44
Vtipy	46

!!! KUPÓN ZÁKAZ SKÚŠANIA NA POSLEDNEJ STRANE !!!

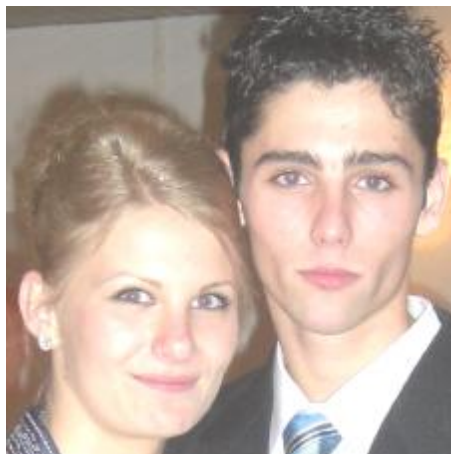
Páriky

Vídame ich na chodbách. Kto sú ?

Jožo a Anča

Jožo - 4.A – SPŠ

Anča - 1.B – Gymnázium

Kde a kedy ste sa spoznali?

Spoznali sme sa v škole, láska na prvý pohľad. **J**

Ako sa to začalo?

Prvý deň medzi nami preletela iskra na chodbe. Ani jeden z nás neváhal a vymenili sme si čísla. Tak sa to začalo a chodíme spolu doteraz.

Ako je to s randením v škole?

Je to super, že sa vidíme tak často, ale profesori na nás často hromžia, spolužiaci si na náš vzťah rýchlo zvykli.

Budúcnosť?

Dúfame, že spolu budeme do konca života.

Jana a Braňo

Jana - 6.J – Gymnázium

Braňo - 6.J – Gymnázium

Kde a kedy ste sa spoznali?

Chodíme spolu do triedy, takže sa poznáme už 6 rokov, ale bližšie sme sa spoznali pred dvoma rokmi na uchaľaku.

Ako sa to začalo?

Dlho sme boli len dobrí kamaráti, no potom sme zistili, že je medzi nami niečo viac ako len kamarátstvo.

Ako je to s randením v škole?

Sme radi, že sa vidíme tak často, spolužiaci si na nás časom zvykli.

Ale nedá sa povedať, že randíme v škole, lebo aj v triede sa venujeme svojim kamošom, veď na seba máme čas aj poobede.

Budúcnosť?

Zatiaľ nám to klope, obaja si myslíme, že náš vzťah má dlhú a peknú budúcnosť.

Paľo a Ľuba

Paľo - 4. At – SPŠ

Ľuba - 7. J – Gymnázium

Kde a kedy ste sa spoznali?

Október 2006, tanečná škola Grácia, ako taneční partneri.

Ako sa to začalo?

Už po prvej hodine ma Paľo pozval na pizzu, čo som rázne odmietla so slovami : „Mám rožok.“ Naše tanečné hodiny boli plné smiechu a zistili sme,

že máme veľa spoločného. Paľo sa nevzdával, a tým si ma získal. Nakoniec som jeho pozvanie prijala.

Ako je to s randením v škole?

Sme na očiach nielen spolužiakom, ale aj profesorom. Niekedy sa naše rande predĺži a zvykneme meškať na hodiny.

Budúcnosť?

Dúfame, že nám to vydrží.

Naši Einsteinovia

Naša škola zaznamenala viacero cenných úspechov vďaka múdrym hlavám. Chceme vám predstaviť pár našich spolužiakov, pre ktorých sa matematika a príbuzné vedy stali koníčkom.

Veronika Vasilová, 7.M

Na akých súťažiach si sa doteraz zúčastnila?

Chodila som na rôzne súťaže, skoro všetky matematické. Najčastejšie to boli matematické olympiády. Tento rok som sa spolu s ďalšími tromi žiakmi našej školy zúčastnila na Matboji v Košiciach. Skončili sme na 11. mieste z asi 55 družstiev, takže sme boli spokojní.

Kedy si sa vlastne začala intenzívnejšie venovať matematike?

No, matematika ma baví už od čias základnej školy, keď sme počítali s jabĺčkami a guľičkovým počítadlom. Odvtedy to boli každý rok olympiády a nesmiem zabudnúť ani na Klokana.

Akým činnostiam (okrem matiky J) sa rada venuješ?

Chodím na tanečnú, čo mi zaberá dosť času, s kamarátmi von, občas presedím nejaký ten čas za počítačom... A keď mi zvýši čas, tak zájdem aj do školy. J

A aké máš plány do budúcnosti?

Chcela by som ísť študovať teoretickú informatiku na Fakulte matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislave. Potom sa určite chcem pozrieť aj niekam do zahraničia (Paríž, Londýn, Mexiko). A mojím úplne najväčším snom je kúpiť si dom na Bora Bora. J

Kam sa chystáš cez prázdniny?

Týždeň plánujem stráviť v Bratislave v tanečnej škole Street Dance Academy, zvyšok prázdnin budem pravdepodobne behať po chatách s kamoškami a užívať si voľno. V auguste sa chystám aj brigádovať.

Tatiana Havrilová, 3.J

Zúčastnila si sa matematickej olympiády a obsadila si tretie miesto. Aké si z toho mala pocity?

Keď som sa dozvedela, že tam mam ísť, nebola som veľmi nadšená. Mala som z toho zmiešané pocity. Ale to umiestnenie ma veľmi potešilo.

Aj v škole sa ti v matematike tak darí?

No...matika je fajn. Je to jeden z mojich obľúbených predmetov. Hlavne na hodinách je sranda.

Ktoré predmety okrem matiky máš rada?

Tak najradšej mám prestávky, voľné a suplované hodiny. A, samozrejme, prázdniny. **J**

Čo robíš vo voľnom čase?

Veľa voľného času nemám. Chodím totiž na výtvarnú a na

klavír (tohto roku som sa napr. zúčastnila na krajskom kole v hre na klavíri v Spišskej Novej Vsi a získala som Zlaté pásmo, čiže som bola medzi najlepšími.) Ale keď mám dakedy voľno, tak len tak relaxujem, alebo si pospím. **J**

Kam sa chystáš cez prázdniny?

Rozhodli sme sa spoznávať Slovensko, chystáme sa urobiť okružnú jazdu po Slovensku.

Peter Laca, 7.M

Aká to vlastne bola súťaž, na ktorej si sa zúčastnil? Myslím, že to nebola obyčajná matematická.

Nie, bolo to celoslovenské finále súťaže EUCYS (čiže European Contest of Young Scientists). Nebola to len matematická súťaž, bolo to skôr všeobecné, z viacerých

odborov (biológia, matematika, technika, informatika, ekológia, chémia). Taktiež im tam každý musel predstaviť svoj vypracovaný projekt.

Ako si sa k tejto súťaži dostal?

Raz za mnou prišiel pán profesor Smetana, ktorý ma oslovil, či sa tejto súťaže náhodou nechcem zúčastniť. Najprv som nevedel o čo ide, no nakoniec som sa na to nejako dal.

Ty si mal projekt o čom?

Môj projekt bol z oblasti informatiky. Názov mojej práce bol „Implementácia Vernamovej šifry v zabezpečení dát“ **J**, čo bol projekt o bezpečnosti dát.

Chceš sa informatike venovať i v budúcnosti?

Informatike sa venujem už aj teraz a rád by som v tom aj pokračoval. Chcel by som ísť študovať teoretickú informatiku na Fakultu matematiky, fyziky a informatiky Univerzity Komenského v Bratislave.

A aké máš hobby?

Mojou najväčšou záľubou je programovanie a hra na gitare. Taktiež trávim voľné chvíle s kamarátmi. **J**

Kam sa chystáš cez prázdniny?

Časť prázdnin sa chystám brigádovať ako správca siete a tvorca WWW stránky a zvyšok prázdnin budem improvizovať. **J**

Hudobné talenty

Janka Kmecová

Vyspovedali sme žiačku 6.M, zanietenú huslistku.

Kedy si začala hrať na husliach?

Hrám od svojich siedmich rokov. To je už vlastne deväť rokov.

Kto ťa k tomu priviedol?

Rodičia.

Ako často cvičíš?

Každý deň na ZUŠ alebo v Zemplíniku a doma.

Kto je tvojím vzorom v oblasti hudby?

Obdivujem Paganiniho.

Aké sú tvoje ciele do budúcnosti?

Hrať ďalej v rámci svojho voľného času. Zároveň sa zdokonaľovať, veď sa tým možno budem živiť.

Zúčastňuješ sa nejakých hudobných súťaží?

Do 4. ročníka som sa pravidelne na rôznych súťažiach – okresných - v hre na husliach zúčastňovala. Umiestňovala som sa na prvom alebo druhom mieste.

V akých súboroch hráš?

Teraz hrám v súboroch v Zemplíniku, v dvoch orchestroch v rámci ZUŠ, v ľudovej hudbe pri ZUŠ aj spievam.

Hráš aj na iných hudobných nástrojoch?

Ako samouk som sa naučila na klavíri, akordeóne a gitare.

Aké krajiny ste navštívili s vašimi hudobnými súbormi?

Ešte z Pro Muziky, kde som spievala, sme boli v Španielsku a Holandsku. Toho roku nás so súborom Zemplínik čakajú vystúpenia vo Fínsku, Českej republike a Maďarsku.

Ďakujeme za rozhovor a prajeme veľa úspechov v budúcnosti.

Naši absolventi ZUŠ

Všetko na svete má svoj čas, čas búrať i čas stavať, čas plakať i čas smiať sa, čas horekovať i čas poskakovať, čas hľadať i čas strácať, čas mlčať i čas hovoriť, čas milovať i čas nenávidieť, čas začať i čas skončiť...

Takýto rýchly a neúprosný čas aj v tomto roku spôsobil, že niektorí študenti na tejto či na inej škole zakončili svoje štúdium. Ani sa nenazdali, čas rýchlo prišiel a odrazu boli absolventami ZUŠ v Michalovciach. Tablá uložené v obchodných domoch nás o tom presvedčajú.

Ak sa pozorne zadívate na tablo ZUŠ v Michalovciach, zistíte, že sa z neho na vás usmievajú aj ôsmi absolventi, ktorí sú súčasne študentmi nášho gymnázia. Ich štúdium na škole bolo o to náročnejšie, že všetci museli zvládať okrem učiva v škole aj prípravu na ZUŠ. Veľakrát sa zúčastňovali rôznych koncertov, besiedok

BONZÁK – jún 2008

a chýbali na bežnom vyučovaní, čo im ostatní spolužiaci často závideli. Ich osemročné pôsobenie na ZUŠ v Michalovciach sa ukončilo 2. júna 2008 absolventskými skúškami. Pre niektorých to znamená určitú úľavu, pokoj, niektorí možno prejdú na druhý stupeň, kde budú ďalej pokračovať.

Za to, že každý z nich vie zo svojho hudobného nástroja vyčariť krásne tóny, určite patrí vďaka tým, ktorí sa snažili svoje vedomosti im odovzdať. Vďaka našim učiteľom. Obzvlášť veľké poďakovanie v svojom mene, ako aj v mene všetkých ostatných absolventov by som chcela vyjadriť PaedDr. Alene Herstekovej, zástupkyňi riaditeľa, našej skvelej a milej učiteľke s veľkým U, ktorej krásne hodiny hudobnej teórie pre nás ostanú nezabudnuteľné, a určite mi všetci absolventi dajú za pravdu, že nám po nich bude smutno.

No všetko má svoj čas – neodvážim sa povedať koniec, pretože krásne veci nikdy nekončia, lež pretrvávajú v myšlienkach a činoch ľudí.

Ôsmi absolventi ZUŠ z nášho gymnázia (Ivana Sopóciová, Jakub Kišš, Jana Kuchtová, Natália Koverová, Veronika Janovčíková, Veronika Nízka, Zuzka Naščáková a ja, Jana Kendžurová) určite svoje hudobné znalosti zúročia a možno o tom aj čoskoro všetkých presvedčia.

Jana Kendžurová

BONZÁK – jún 2008

Študovala v Nemecku

Tu je rozhovor s Radkou Mačekovou, žiačkou našej školy (3.J), ktorá mala možnosť vyskúšať si štúdium v Nemecku. Rozhodli sme sa jej položiť pár otázok, ako to tam chodí...

Kedy si prvýkrát odišla do Nemecka?

Keď som mala 8 rokov.

Ako to bolo so školou?

Odišli sme zo Slovenska a ja som práve začínala tretiu triedu. Po príchode do Nemecka kvôli mojim „perfektným“ jazykovým schopnostiam ma preradili o triedu nižšie.

Bolo ťažké zvyknúť si?

To určite, prvý polrok v Nemecku to bolo dosť zlé. Z nemčiny som nevedela takmer nič a učitelia a žiaci neboli veľmi príjemní. Potom sa to ale zlepšilo.

Čím sa to zlepšilo?

Prestúpila som na inú školu. Mali sme tam veľmi milú triednu, ktorá mi pomohla zvyknúť si a keď som tam prišla, vedela som už celkom dobre po nemecky, čiže aj s deckami som tam vychádzala celkom fajn.

Určite sa naša škola líši od tej v Nemecku, povieš ako?

Nebudem porovnávať základné školy, ale gymnáziá. Čiže... V prvom rade je tam úplne iný školský systém ako u nás. Žiaci základné školy navštevujú iba 4 roky (1.-4. ročník). Potom pokračujú v štúdiu na

gymnázium, alebo na učňovke, či hlavnej škole. Majú menej domácich úloh, lebo na učivo sa viac sústreďujú v škole. Taktiež učivo preberajú systematickejšie.

Známkuje sa tam aj výtvarná či hudobná výchova?

Áno, v Nemecku je bežná školská práca z výtvarnej a hudobnej.

A prečo sa Ti viac páči naša škola?

No... Tak máme lepšie obedy. **J** A na škole sú samí super ľudia (týmto pozdravujem Tánku, Kiku, Paľa a Vyťka a takisto i zvyšok našej šalenej triedy **J**)

Zhovárala sa Radka Bajuziková

**Nabudúce sa budeme snažiť vysnorit'
ďalšieho šťastlivca, nech nám
porozpráva o svete.**

Naše úspechy

v rokoch 2006/2007 a 2007/2008

2006/2007

Celoslovenské súťaže

Zuzana Viščorová	Čestné uznanie – Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko
Mária Il'ková	3.miesto – Literárne Topoľčany 2007
Radmila Mačeková	1. miesto Medzinárodná literárna súťaž v rámci projektu Zelená Európa

Krajské súťaže

Martin Fantazír	1. miesto – Pytagoriáda
Silvia Kmetonyová	1. miesto – Olympiáda v anglickom jazyku
Ivana Didirková	2.miesto – Olympiáda v ruskom jazyku
Ivana Didirková	2.miesto - Olympiáda vo francúzskom jazyku
Miroslava Nováková, Mária Blachová, Veronika Elekaničová	2.miesto – Mladý Európan

2007/2008**Celoslovenské súťaže**

Barbora Kaučáková	8.miesto – PIKOMAT – celoslov. korešpondenčný seminár z matematiky
Maroš Tkáč	1.- 101. miesto – Matematický klokan
Antónia Zubková	1.- 32. miesto – Matematický klokan

Krajské súťaže

Denisa Paľová	Olympiáda ľudských práv – 11.miesto
Zuzana Šantová, Zuzana Pateláková, M. Moravčíková	4. miesto – Mladý Európan
Marek Behún	úspešný riešiteľ – Matematická olympiáda, kat. B
Juraj Major	úspešný riešiteľ – Matematická olympiáda, kat. C
David Pastirik	úspešný riešiteľ – Chemická olympiáda
Dominika Silvašiová	úspešný riešiteľ – Chemická olympiáda
Radka Hrešková	úspešný riešiteľ – Chemická olympiáda
Barbora Kaučáková	2.miesto – Geografická olympiáda
Marek Mižák	5.miesto – Geografická olympiáda
Mária Il'ková	9.miesto – Geografická olympiáda

Dušan Žaludko	úspešný riešiteľ – Geografická olympiáda
Peter Tocík	3.miesto – Plávanie – 50m kraul, 50m znak
Martina Viňanská	Atletika – beh
Lenka Hrehová	Atletika – vrh guľou

Noví učitelia

Každý rok do nášho učiteľského zboru pribudne nová tvár a ani tento rok to nebolo inak...

Jednou z nových tvárí je učiteľ angličtiny a ruštiny, pán profesor

Ján Baťalík.

Chcete o ňom vedieť viac? Čítajte!

*Aký máte pocit z tejto školy?
Ako sa Vám učí?*

Je to moderná škola a veľmi dobre sa mi tu učí. Uvidíme neskôr.

Na akej vysokej škole ste študovali? Aký odbor?

Študoval som na Filozofickej fakulte v Prešove, odbor

Učiteľstvo všeobecnovzdelávacích predmetov, aprobácia anglický jazyk – ruský jazyk.

Ktorý z predmetov na strednej škole patril medzi Vaše najobľúbenejšie?

Počítače a programovanie. (A angličtina, ruština????)

Čo si myslíte o žiakoch našej školy?

O niektorých to najlepšie, o niektorých to menej dobré a o niektorých to najmenej dobré.

Čo ste túžili robiť ako malý chlapec?

Túžil som byť kozmonautom, neskôr aj smetiárom.

Máte domáceho miláčika?

Nie som milovníkom zvierat.

Čo vy a domáce práce?

Viac-menej je to tak, že čo musím urobiť, to urobím.

Ktorý film patrí medzi Vaše najobľúbenejšie a prečo?

Napr. Indiana Jones. Mám ho rád, pretože je dobrodružný a ja mám rád cestovanie. Určite aj preto, lebo si pri ňom dobre oddýchnem.

Aký máte názor na dabovanie filmov?

Je to veľká hlúposť... Stojí to kopu peňazí a bráni to ľuďom, aby sa efektívnejšie učili cudzie jazyky. (*Hovoríte aj o iných ako o anglicky hovoriacich filmoch?*)

Máte rád sladkosti?

Áno... a hlavne čokoládu...

Kde ste pracovali pred príchodom k nám?

Učil som na živnosť a robil som kurzy vo firmách a na školách.

Akým mottom sa riadite?

Nemám motto.

Ďalším z nových učiteľov u nás je i pán profesor

Ľubomír VALISKA.

Ako sa vám páči na tejto škole?

Škola je pekná, žiaci sú väčšinou učenliví, niekedy poslušní a vždy veselí...

Učili ste predtým ešte niekde?

Áno, v Strážskom na Strednej škole podnikania a na Dopravnej škole.

Kde sa vám páči viac?

Viac sa mi páči učiť tu, pretože sú tu žiaci, ktorí majú väčší záujem o dejepis a chcú ho aj ďalej študovať

Prečo ste sa rozhodli učiť práve dejepis?

Lebo ma baví spoznávať minulosť. Veľa vecí z minulosti súvisí s dnešnou dobou. Dá sa z toho poučiť a dejepis mám rád aj preto, lebo ma núti k uvažovaniu o budúcnosti.

Aké predmety učíte ešte okrem dejepisu?

Učím aj etickú výchovu.

Ktorá trieda je vám zo všetkých tried najsympatickejšia?

Najviac sa teším na hodiny gymnazistov z tried 1.B a 1.C. Ale, samozrejme, že mám rád aj ostatné triedy, no iba vtedy, keď sú žiaci pozorní.

Aký je váš najlepší zážitok z tejto školy?

Výrok jedného žiaka: ŠALAMÚN BOL VEĽMI MÚDRY. BOL VEĽKÝ KANEC, MAL VEĽA ŽIEN... :D

A najhorší?

Na výlete som ešte nebol, takže žiadny zlý zážitok mi ešte nikto nepripravil. Ale zlé zážitky mám stále, keď žiaci vyrušujú.

Čo očakávate od svojich žiakov?

Od svojich žiakov? Základnou vecou je vedieť, či ich to baví alebo nie. Každého dejepis nemusí nadchnúť. A hlavne, aby boli ticho a nevyrušovali tých, ktorých to baví.

Vaše hobby?

Bicykel, dejepis, čítanie, počítač, relax...

Máte deti?

Zatiaľ nie, ale bocian je od nás vzdialený 6 mesiacov...

Ako sa začína váš pracovný deň?

Veel'mi zle!! Vstávam o šiestej, oblečiem sa a cestujem do školy, buď autobusom, alebo bicyklom. V škole sa naraňajkujem a idem pracovať.

Vaše tajomstvá spoza školských lavíc?

Nefajčil som, nepil som, ťaháky som písať písal. Nič sa mi nechcelo učiť, až na dejepis. Ten som mal naozaj rád. A na výške? Nefajčil som, pil som, po nociach som sa flákal a ešte viac ťahákov písal. Robil som aj bomby... Červený diplom som nedostal, ale školu som úspešne skončil....A nikdy som sa neučil viac ako do ôsmej.

Odkaz pre čitateľov?

UČIŤ SA, UČIŤ SA, UČIŤ SA...

ZELENÁ EURÓPA: posledná cesta

Boli sme v Taliansku

Bolo skoro ráno - nedeľa 30. 4. 2008 o 4.00. Kde je náš šofér? Stihneme vlak z Košíc do Bratislavy? Vlak odchádza 5. 37! O pol piatej je konečne na mieste. Vyrážame. Do Košíc prichádzame s malým predstihom. Sedíme vo vlaku, všetko ide podľa plánu. 10.40.

Sme v Bratislave, o dve hodiny letíme do Ríma. Všetky cestu vedú predsa tam. Letisko v Bratislave. Kontrola bez leteniek. Aký je náš kód? Nevieme. Predsa len čosi rýchlo pohľadáme. Telefonát. Všetko OK. Nasadáme. Kto by povedal, že aj lietadlom sa dá prísť na miesto určenia skôr? O pol tretej vystupujeme. Sme v Ríme. Poďme si pozrieť Rím, jeho pamiatky! Máme čas do odchodu autobusu, ktorý nás zavezie do Vasta, na východ od Ríma, až k Adriatickému moru. Všade je plno ľudí, trochu zmätujeme, ale zvládame to.

Prímorské Vasto – aký je tu život počas leta? Teraz si tiché, pokojné, malebné mestečko. Predstavujeme si ťa s turistami, ktorí si vychutnávajú tvoje pláže, teplý piesok, šíre more. Tvoju fantastickú zmrzlinu.

BONZÁK – jún 2008

Čo nám poskytne tento týždeň? Fakty. Tri školy v troch obciach: Gissi, Furci a San Buone tvoria jednu školu pod jedným vedením. V triede je malý počet žiakov. Všetci sa veľmi dobre poznajú a sú milí.

Čaká nás uvítací program – spev, tanec, hra na flaute. Obídeme všetky tri školy. Pôsobia rodinným dojmom. Žiaci sa už spriatelili, v jednej z tried nachádzame plagát - slovník anglicko - taliansko – slovenský. Čo poviete na výlet ku kláštoru a stretnutie s ozajstnými mníchmi?

Kam sa ešte pozrieme? Múzeum v Borelle, túra k vodopádom nám dáva zabrať – ale pohľad je nádherný. 200 metrom dlhý vodopád patrí k najväčším v Európe, je druhý najväčší v Taliansku. Prší. Navštívime prírodovedné a archeologické múzeum a zámok v Salle. Pohľad do diaľky je nádherný. Je začiatok mája, vidíme zasnežené vrcholky hôr. Celú cestu lemujú olivové háje a vinohrady. Viete, že oleandre tu rastú všade navôkol? Mesto Lanciano. Mesto zázraku. V miestnom kostole nájdeme pozostatky hostie, ktorá bola odpoveďou na pochybnosti nevercov. Hostia začala krváčať. Všetky výskumy potvrdili ľudský pôvod hostie.

Rozlúčka, autobus na nás čaká a odvezie nás do Ríma. Lietadlom sa dostaneme do Bratislavy. Sme na Slovensku. O polnoci nás vítajú Michalovce. Sme doma. Boli sme v Taliansku, bolo tam krásne.

Mgr. Ivana Biačková, Mgr. Andrea Popadičová, PaedDr. Zuzana Tkáčová, Anna Fedorčáková (4.V), Radka Hrešková (4.J), Dáša Macaríková (4.V)

v Ríme

v Ríme

Lanciano –
mesto zázrakov

privítanie v Gissi

Exkurzia do VIEDNE

Mat' nemčinu v škole, a pritom nenavštíviť žiadnu nemecky hovoriacu krajinu, je hriechom. Keď sa nám naša pani profesorka PhDr. D. Mindžáková prvý raz zmienila o možnosti cestovať do hlavného mesta Rakúska, nadšenie niektorých spolužiakov bolo priam neuveriteľné. Napokon sme sa dočkali. V dňoch 24. – 26. apríla 2008 sme vyrazili na zájazd do Viedne.

Je 24. apríl, zhruba 21.30 a 43 nedeľných študentov stojí pred dverami autobusu. Záverečné rady rodičov, rýchla kontrola zbalených vecí, posledné vreľé objatia. Nastúpime do autobusu, usadíme sa a čakáme na príhovor pani profesorky. Kto s nami cestuje? Okrem pani profesorky Mindžákovvej i Mgr. D. Bertová, pani zástupkyňa Mgr. A. Osifová a sprievodkyňa PhDr. V. Čurmová. Vyrážame, cesta je dlhá a náročná – ach, čo by sme dali za naše milované, veľké, mäkké posteľe! Ale ani nepohodlné a tvrdé sedadlá autobusu nepokazia naše nadšenie.

Po ťažkej noci prichádzame ráno o deviatej k našej prvej zastávke – pred brány zámku Schönbrunn. Hovorí sa o ňom ako o kópii Versailles. Zámok bol jedinečný, veľkolepý, majestátny, úžasný. Dozvieme sa v ňom aj o našej histórii. Nádherne, prepychové izby – to by bola nádhera, aspoň týždeň bývať v tomto prepychu! Len čo opustíme priestory zámku, vchádzame do krajiny zázrakov – schönbrunnských záhrad. Kam len naše oko dovidí, všade samá zeleň, kvety, antické sochy vyrážajúce dych. Presunieme sa k bránam Belvederu. Ale ako ho opísať? Nedá sa. To treba vidieť a zažiť.

Po návšteve zámkov nás čakal zlatý klinec programu – Tutanchamonova výstava v centre cisárskeho dvora Hofburg. Viete si to vôbec predstaviť? 4000 rokov staré artefakty, ktoré v sebe nesú múdrosti a poznatky rokov. A móda? Štýl Tutanchamonových črievičiek je obľúbený i v 21. storočí a známy pod názvom vietnamky alebo flip-flopy.

BONZÁK – jún 2008

Druhý deň sme sa vybrali objavovať ďalšie viedenské pamätihodnosti. Začali sme Hofburgom. Víťala nás sama kráľovná Sisi – v podobe sochy v životnej veľkosti. Bola to krásna žena, a tá štíhla línia – nad tou krútili hlavami aj mnohé z nás. Súčasťou habsburgských klenotníc a ich dvora bolo vzácne striebro, porcelán, nábytok. Potom nasledovali kostoly – minoritný kostol, kostol Augustiánov, kostol sv. Michala a unikát Dóm sv. Štefana. Každý postavený v inom štýle, inom období, no každý jeden vyrazajúci dych.

Chcete sa cítiť ako v trezore? Tak potom musíte navštíviť Schatzkammer – klenotnicu, v ktorej sú uložené vzácne korunovačné klenoty. Nádhera v podobe obrazov, sôch a rôznych umeleckých pamiatok nás čakala v Umelecko-historickom múzeu. Už obrovské krásne súsošie v centre nádvorja s Máriou Teréziou nám naznačovalo, čo nás tam čaká.

V závere nášho výletu sme zamierili popri hoteli Sacher na Kärtnerstraße, kde sme si dali osviežujúci zmrzlinu, keďže Sacherova torta nám nevyšla. Obdivovali sme i pouličných muzikantov - Straßenkünstler. Ale aký by to bol výlet do Viedne bez návštevy Prátra. Doslova sme tam lietali v oblakoch (krátke vysvetlenie – v Prátri sú kolotoče a zábava, o akej sa Vám ešte nespívalo).

Je päť hodín ráno. Autobus zastaví pre budovu školy. Sladké Michalovce, drahá postel'! Sme síce unavení, ale naplnení neuveriteľnými zážitkami. Veríme, že i ďalší študenti dostanú takú príležitosť ako my a zažijú nezabudnuteľnú exkurziu do mesta dýchajúceho krásami histórie i modernej súčasnosti.

Zelená plocha našej školy

Vzhľadom na zhoršujúci sa stav životného prostredia a ohlasujúce sa globálne problémy sa naša škola rozhodla urobiť z doteraz aktívne nevyužitého átria funkčnú zelenú plochu.

Átrium sa nachádza uprostred školy. S jeho úpravou sa začalo v šk. roku

2007/2008 pod vedením Mgr. K. Lešovej, PaedDr. Z. Tkáčovej a Mgr. M. Doliňákovej. Žiaci geografického a biologického krúžku vyprázdnilí priestory átria, ktoré bolo skladiskom nepotrebného materiálu.

Po úprave by malo slúžiť ako výchovný priestor pre výučbu etickej, náboženskej, estetickej a výtvarnej výchovy, ekológie a krúžkov. Bolo by tiež oddychovou zónou počas prestávok či voľných hodín. Slúžilo by teda vyučujúcim a študentom, ktorí budú aktívne zapojení aj do starostlivosti o trávnatú plochu a kvety.

Vďaka ZRŠ a sponzorským príspevkom sme mohli zakúpiť štyri lavičky a upraviť časť plochy v átriu. Žiaci krúžku Chémia a životné prostredie pod vedením RNDr. E. Kočišovej svojpomocne vypestovali muškáty, ktoré sú v átriu umiestnené. Potrebovali by sme však ďalšie finančné prostriedky na dokončenie átria, ktoré vytvára priestor pre uskutočnenie kreatívnej aktivity študentov vo vzťahu k životnému prostrediu, ale aj k realizácii výučby už spomenutých predmetov v mesiacoch máj, jún a september.

Vážení učitelia, milí žiaci, i vy máte možnosť pozitívne vplývať na prostredie, v ktorom trávite svoj čas. Aj vaša podpora by veľmi zlepšila našu situáciu a pomohla zrealizovať dokončenie átria.

Zapojte sa do zberu papiera!

RNDr. Erika Kočišová

Ako to bolo predtým

Rady výchovného poradcu

Mladí ľudia prechádzajú vo svojom osobnostnom vývine zložitými etapami, ktoré sú sprevádzané novými situáciami a problémami, s ktorými si často nevedia sami poradiť.

Medzi takéto, pre vás nové situácie patrí aj prechod na nový typ školy a s tým spojená potreba zvládnuť nové nároky, niekedy aj nový obsah učiva, adaptovať sa na nové prostredie, spolužiakov, učiteľov. V závere štúdia sú to najmä problémy spojené s voľbou povolania, ďalšieho štúdia, spravidla na vysokých školách... Nie každý dokáže tieto, zdanlivo samozrejme situácie riešiť ľahko, za pochodu... Objavujú sa sklamanie z prvých, pre nich nečakaných neúspechov. Ale niekedy aj úspech „podlamuje“ nohy a mení človeka... Často začínajú pochybovať o sebe, o svojej voľbe, o svojich schopnostiach, hľadajú si miesto v nových vzťahoch, priateľstvách i láskach... Svoje hodnoty porovnávajú s hodnotovým systémom spoločnosti.

Nám dospelým sa vaše problémy zdajú často malicherné, nepodstatné, oproti tým, ktoré sme nútení denne riešiť my...Ale tieto vaše problémy a najmä spôsob ich riešenia, rozhodujú často o vašej budúcnosti, o vašom ďalšom životnom i profesionálnom smerovaní, o vašom budúcom

šťastí... Mladí ľudia sú citliví na postoje a správanie sa dospelých... O to viac je potrebná naša úprimná a nenásilná pozornosť, rada, pochopenie, dôvera a podpora. Aby ste pocítili, že ktosi stojí za vami. A že to, čo robíte, má napriek chvíľkovým zaváhaniam zmysel... Aj to je úlohou a poslaním školy.

Jedným z článkov reťaze osôb a činnosti, ktoré sa o to usilujú, je aj výchovný poradca. Pokúsím sa vám v krátkosti priblížiť náplň jeho činnosti. S výchovným poradcom ste sa stretli už na základnej škole, takže nie je to pre vás celkom neznáma osoba. Aj keď niektorí ste sa s nim stretli len pri podávaní prihlášky na strednú školu.

Výchovný poradca je predovšetkým prvou kontaktnou osobou tam, kde pôsobenie učiteľov a niekedy ani snaha rodičov neprinášajú adekvátne výsledky. Výchovný poradca sprostredkúva prepojenie školy, rodičov a žiakov s odbornými poradenskými zariadeniami, v našom prípade s Pedagogicko-psychologickou poradňou pre SŠ v Košiciach, resp. s inými odbornými zariadeniami zaoberajúcimi sa starostlivosťou o deti a mládež. Povedané ináč – je nápomocný pri riešení už vzniknutých problémov v oblasti výchovy, učenia, osobnostného vývinu, sociálnych vzťahov, pri odhaľovaní sociálno-patologických javov.

Výchovný poradca reaguje na požiadavky žiakov, rodičov, vyučujúcich, triednych učiteľov. Sú to rôzne problémy, ktoré sa týkajú učenia. Často sa ukáže, že žiakom osvojený spôsob učenia už napr. na strednej škole je neefektívny, že žiak nevie pracovať s učebným materiálom a pritom vynakladá veľké úsilie. Je sklamaný z toho, že spolužiak sa „takmer“ nič neučí a má lepšie výsledky... Problémom sú, najmä na začiatku štúdia na strednej škole, počiatočné neúspechy. Žiaci majú často tendenciu zatrpknúť, prestanú sa usilovať, zaradia medzi menej úspešných s konštatovaním, že aj tak to lepšie nebude. Rezignujú vopred. A pritom možno by stačil „pokec“ s odborníkom. Problémov spojených s učením je veľa, mnohé sú veľmi individuálne, často spojené s osobnými, rodinnými ťažkosťami, vzťahovými otázkami v triede a pod. Úlohou výchovného poradcu je podať pomocnú ruku, zabezpečiť odbornú pomoc. Bohužiaľ, stretávame sa niekedy s tým, že žiak to odmieta, lebo on k psychológovi nepôjde... Tam už je každá snaha márna. Ide spravidla o žiakov, ktorí si sami uvedomujú, že učeniu veľmi neublížia a vedia, kde ich tlačí topánka...Ale nemajú chuť čosi preto urobiť. A potom ani výsledky nemôžu byť iné. Bez vlastného úsilia, bez vlastnej práce nemôžeme očakávať zázraky...

Nepríjemnou stránkou činnosti výchovného poradcu je podieľať sa na riešení problémov v správaní, dochádzke, vzťahových záležitostiach, pri takých javoch, ako je napádanie spolužiakov, šikanovanie, tak fyzické ako aj psychické, keď je podozrenie na donášku alebo užívanie návykových látok, fajčenie, alkohol, drogy...Keď je potrebné o tom hovoriť so žiakmi, s ich rodičmi, vyvodzovať z toho nepríjemné opatrenia.

Významnou zložkou činnosti výchovného poradcu je poskytovanie informácií o možnostiach štúdia na vysokých školách, na rôznych formách pomaturitného vzdelávania. Mnohí žiaci sú nerozhodní vo voľbe povolania, ďalšieho štúdia. Ten problém majú často žiaci výborní, ale aj tí menej úspešní. Každý z iného dôvodu. Pomáhame im v spolupráci s Pedagogicko-

psychologickou poradňou pre stredné školy v Košiciach. Majú možnosť absolvovať odborné testy zamerané na profesijnú orientáciu, zúčastniť sa skupinových sedení k tejto problematike a individuálnych konzultácií...Mnohí žiaci si potvrdia to, čo sami vnútorne cítili, iným im to pomôže „objaviť“ nový rozmer ich osobnosti, niektorí sú možno sklamaní, že nedostanú „záručný list“, ktorý im otvorí dvere na školu, ktorú si vybrali...

Výchovný poradca spolu s ostatnými pedagogickými pracovníkmi školy sa snaží nielen riešiť vzniknuté problémy, ale im aj predchádzať. Je vždy výhodnejšie problému predísť, pretože tak ešte nemá šancu zasiahnuť krehkú ľudskú dušu. Na to ale je potrebné, aby sme mali informácie o možných úskaliach od samotných žiakov, prípadne rodičov, vyučujúcich už pri prvých náznakoch. Možno niekedy je lepší „falošný“ poplach, ako sa neskôr trápiť. Je dobré, ak žiak má medzi dospelými osobu, ktorej dôveruje a prostredníctvom nej posunie potrebnú informáciu ďalej. A s touto informáciou sa pracuje veľmi dôverne, pretože významnou črtou práce výchovného poradcu je maximálna diskretnosť. Dokonca o niektorých citlivých informáciách, ktoré sa vymenia medzi žiakom a napr. psychológom, nevie ani výchovný poradca.

A na záver. Dvere výchovného poradcu sú vám otvorené vždy, bez ohľadu na konzultačné hodiny. Čas na stretnutie si vždy nájdeme po vzájomnej dohode tak, aby sme problém riešili čo najskôr. Ale prísť možno nielen s problémom. Každý kontakt a výmena informácií, podnety, návrhy, ktoré posunú vaše úspechy i úspechy školy vyššie, sú vítané. Výsledkom bude spokojnosť všetkých vrcholov rovnoramenného trojuholníka žiak – rodič – učiteľ.

Milí študenti, prajem vám príjemné prežitie letných prázdnin, bohatých na krásne zážitky, na stretnutia s nádhernými ľuďmi, na objavenie prameňa energie, z ktorého budete naberať počas celého budúceho školského roka. Lebo žiadna práca, ktorú človek chce robiť poctivo, nie je ľahká. Ale ak vie, prečo ju robí, stáva sa príjemným zážitkom...

PUNK, RAP, EMO

a iné duševné choroby

Táto doba do našich mladých vkladá divné názory a ešte divnejšie „životné“ štýly. Tým sú ich názory, čo je dobré a čo zlé, ešte pochybnejšie. Nedá mi nezareagovať na predchádzajúci článok v tomto časopise, v ktorom sa tak chválilo a informovalo o štýle, ktorý je len hrozbou pre ďalších mladých. ÁNO je to náš „oblúbený štýl“ – EMO. Dost' ma vytáča, keď vidím mladých, ako sa vyobliekajú a podporujú svojim vzhľadom také veci, o ktorých nevedia nič. V skutočnosti nemajú ani šajnu, o čo tam ide, prípadne šlo, niekedy.

Brániť svoj vlastný národ je podľa niekoho dost' choré. Tak sa naša mládež dostáva na cestu, kde život stráca cenu. Zabúdajú na národných hrdinov, na kultúrne hodnoty svojej krajiny. Je to dost' smutné. Skúste, len ukázať náhodnému mladíkovi s ulízanou hlávkou alebo s nášivkami „Punk is not dead“ obrázok nejakého slovenského národovca, či by vám vedel povedať, o koho ide – NIE, NEVEDEL!

Október – mesiac úcty k starším?! Im to nič nevraví, a to nehovorím o úcte k slovenským hrdinom, ktorí pre našu vlasť urobili veľa a boli za ňu ochotní aj zomrieť. Nemohli sa len tak nečinne pozeráť, ako sme boli stále napádaní a utlačovaní inými kmeňmi a ďalšími zberbami ľudí, ktorými sme okupovaní doteraz!

Ich to nezaujíma, pre nich je svet gombička a vidia iba to, čo sami chcú. Ulízaní mladíci (EMO „lol“) s divným štýlom obliekania odmietajú zdravú formu života, normálne zaradenie sa do spoločnosti. Sú to mladí ľudia trpiaci hláškou, že každý človek mu môže nejakou ublížiť. Po krátkej dobe sa dostávajú na psychiatrické liečebne len pre to, že si pre ten ich nenormálne „coolový“ štýl plný romantiky a hlbokého cítenia, podrezávajú žily. EMOCionálne nadaná mládež tak veľmi uzavretá do seba a v niektorých prípadoch aj s nedokončenou školou, len kvôli tým ich rekreačným liečebným pobytom, je úpadkom a skazou tejto doby. Takže jeden malý odkaz pre vás EMO: „Bolo by treba zamyslieť sa nad sebou, nerezať si žilky a páchať samovraždy.“

Ondrej

Droga - Zlodej mysle!

Jedným z najväčších problémov našej spoločnosti sú drogy. Zamyslime sa len krátko nad tým, čo všetko spôsobili a spôsobujú – koľko vražd, lúpeží, znásilnení vykonali ľudia pod vplyvom drog, koľko rozbitých rodín, manželstiev a iných tragédií by nikdy nemuselo byť, keby nejestvovali drogy, ale hlavne tí, čo ich šíria alebo užívajú. Dnešná doba je však čoraz ľahostajnejšia k tejto veci! Zvlášť v krajinách, ktoré si hovoria liberálne - slobodomyselne a v ktorých prevládol konzum, sa nebezpečne rozširuje trend ľahkých drog, ktoré sa od iných líšia len tým, že človeka zabijú rafinovanejšie a pomalšie. Marihuanu, extázu a podobné svinstvá v týchto krajinách dostať v obchodoch i na uliciach. Spôsobuje to len úpadok krajiny!

Nedovoľme, aby nám médiá a rôzne „štylové“ hudby (napr. rap..., ktorý k nám prišiel z USA, z kultúry černochoch – vychádzajúc z pocitov sklamaní a nenaplnenosti ich túžob a snov, NAČO SA PO NICH OPÍČIŤ?!) ohlupovali mládež, aby ňou manipulovali a ovládali ju!!! Preto sa nedivme, že aj na Slovensku je možné propagovať drogy, ako je marihuana, celkom bežne.

Mám pocit, že naša vláda a naše zákony nechrania slušných ľudí a obeť zločinov, ale ich páchatel'ov, ktorí dostávajú nízke tresty a po pár rokoch pokračujú vo svojej skazonosnej činnosti. Napr. Šengen: Môžeme pokojne povedať: „Milí páni: Predajcovia drog, obchodníci s bielym mäsom, teroristi, vrahovia, zlodeji či ekologickí zločinci, nemusíte sa obávať vaša cesta k vašim činom je vám úplne otvorená od 21.decembra 2007 a naše rodiny, domovy a majetky sú vám plne k dispozícii!“ Život zločincov je u nás chránený viac ako život nenarodeného dieťaťa, ako život môj či váš.

No nezabúdajme na to, že existujú aj iné drogy. Drogy, ktorým tak síce nehovoríme, ale ich následky sú veľmi podobné. Hovorím o alkohole. Táto droga zničila mnoho ľudí a urobila z nich len trosky. „Milujem“ pohľad na dnešnú mládež, ktorú často vidím na námestiach, v baroch či len vonku pod bytovkami, kde sa

ožierajú, a nechcem ani vedieť čo ešte iné skonzumujú! Smutné na tom je, že sa na tom zabávajú, aké je to pre nich dospelácke, že môžu byť hrdí na seba, ako sa cez víkend „sťali“! ! Nevedia si tú zábavu predstaviť bez alkoholu a pod.

Je to dosť smutné, že mladí tejto doby zabúdajú na národnú myšlienku, ničia prácu našich predkov, ktorí sa snažili urobiť z tejto krajiny krásny, slobodný a predovšetkým bezpečný štát! Prečo si ničieť zdravie, prečo vyhadzovať peniaze za krátku ilúziu šťastia? Nemáte žiadne ďalšie túžby či ideály?

Ondrej

Každý rok niekto odíde, niekto príde. Naši spolužiaci sa rozletia do sveta, zostane po nich maturitné tablo a spomienky.

Rozlúčka

Vážený pán profesor, milí žiaci!

Pohodlne sa usadte a pripravte sa na sledovanie poslednej časti akčného seriálu s ôsmou M v hlavnej úlohe. Kamera, svetlá, o tri štart!

Naposledy pripravujeme kulisy a svedomito sa učíme texty. Posledná strana scenára sa pomaly zaplňa. A už o pár mesiacov sa naše osemročné účinkovanie skončí. Honorárom pre nás bude maturitné vysvedčenie a myslím, že za také skvelé výkony, aké sme všetci podali, si zaslúžime jednotky. Čím viac, tým lepšie. Dnes už nikto nepracuje zadarmo a hviezdy nášho formátu už vôbec nie! Veď kto iný by sa postaral o vyššiu sledovanosť ako práve my? Občas komédia, inokedy dráma, sem-tam horor. S nami sa diváci nenudia.

Niektorí z nás možno pochytili hviezdne maniere, no čudujete sa? Každý deň sme zaplňali stránky bulváru, médiá sa o nás išli potrať a nám asi trošku stúpila sláva do hlavy. Získali sme si davy

verných obdivovateľov, ktorí nás túžia čo i len zazrieť naživo a zasypať nás kvetmi či plyšovými hračkami. Bohužiaľ, tak ako všetci, aj my starneme, hračky už nie sú nič pre nás.

Náš život sa čoskoro zmení. Odteraz žiadna osobná ochranka, ktorá nás sprevádzala na každom kroku. Musíme si poradiť sami. Možno nebudeme hrať vždy hlavnú úlohu. Možno príde aj čas, keď ľudia vôbec nebudú stáť o naše autogramy. Možno dokonca ani nebudeme nominovaní na Oscara. Možno...

Nevieme, aký scenár nám život napíše. Musíme byť pripravení na všetko. A pre prípad, že by niekde naokolo striehli paparazzi, musíme hrať ďalej, nevešať hlavu a aj keď nemáme chuť, musíme sa neustále usmievať. Človek nikdy nevie. A nikoho z nás asi nepoteší fotografia so zachmúrenou grimasou na tvári na titulnej strane. Ak nám aj život uštedrí pár úderov a oči budeme mať opuchnuté od plaču, nasadíme si tmavé okuliare a hrdo vykročíme ďalej. Ako pravé hviezdy...

Tak, 8. M, na scénu! Ukážme všetkým, aký úžasný, možno doteraz neobjavený talent sa v nás skrýva. Pripravme sa na voľné pokračovanie nášho seriálu s názvom Život. Tentokrát však ideme „naostro“. Bez zostrihov či reklamných prestávok. Ocitneme sa vo svetle reflektorov veľkého sveta.

Režisérovi už pomaly dochádzajú námety, a tak je odteraz každý z nás strojcom svojho šťastia. Závisí len od nás, či o pár rokov budeme hrdí nato, čo sme dokázali, alebo radšej pri prehrávaní záznamu nášho života sklamane prepne kanál. Len a len od našej usilovnej práce závisí, či budeme mať v živote nejakých fanúšikov a budeme pre niekoho vzorom. Nuž, všetko je to vo hviezdach. Všetko je v nás. Verím, že aj naše mená raz budú na chodníku slávy a že po červenom koberci vykročíme naproti dospelosti tou správnou nohou. Veľa šťastia.

Ďakujem za pozornosť.

J. Kapitánová, 8. M

DOMOV – POSLEDNÁ ZÁCHRANA

Práca ocenená v celoslovenskej súťaži Oravská poviedka

„Nenechajte sa zastrašiť dlhými slovami. Všetky naozaj dôležité veci ako život, smrť, hlad, strach, deň, noc i láska majú krátke názvy.“

Domov je tiež krátke a jednoduché slovo. Pre každého má však iný význam. Nieкто si pod pojmom domov predstavuje vlasť, krajinu, v ktorej žije. Pre niekoho sú to štyri steny, ktoré ho strážia pred nepriaznivým počasím. Pre mňa je to ale bezpečný prístav počas búrky nazvanej život.

Priatelia sú ako záchranný čln, ktorý sa ale v búrke závidi, lži a ľudskej zloby môže ľahko prevrátiť. A tu ostáva ešte posledná, ale najväčšia šanca na prežitie. Záchranná vesta. Každý človek má vlastnú vestu. Vesta, ktorá ma podrží nad vodou a nedovolí, aby som klesla ku dnu. Je ňou rodina. Práve tá dodáva domovu to úžasné čaro tepla, svetla, veselosti a hlavne lásky. Práve vo chvíli, keď ma nástrahy života vtiahli pod hladinu a ja sa rútim závratnou rýchlosťou ku dnu, nieкто zvolá moje meno. Otvorím oči a vidím ju. Moju mamu. Tú, ktorá mi darovala život a po celý čas sa o mňa starala. Naučila ma prvé slovo – mama. Slovo, ktoré túžim vyslovovať do konca života prajem si, aby aj ostatné deti mali rovnaké privilégiu ako ja. Mať pri sebe milujúcu matku, ktorá im zalepí boľavé kolienko, keď spadnú to svojho prvého bicykla, ktorá im každé ráno pribalí aj široký úsmev a pri odchode z domu vtisne na líce horúci bozk plný lásky a nehy. Tú, ktorá má vždy pripravené múdre rady a ktorá nás aj v období, keď lietame v oblakoch a myslíme si, že sme už dospeli a život nám leží pri nohách, dokáže opäť „pritiahnúť“ k zemi bez toho, aby sme pri páde z takej výšky utrpeli akékoľvek sklamanie či bolesť. Tá ktorá sa nám možno často a pre nás nepochopiteľne pletie do života. Nie preto, aby nás mohla ovládať. Robí to z lásky, lebo vie, že ona sa raz pominie a my ostaneme na tomto svete sami.

Mamina slabá ruka, vyčerpaná od toľkého úsilia ma však nedokáže udržať. Obe už nevládzeme, a tak znovu padám. Padám na dno. Zmierila som sa. V hlave sami vynoria myšlienky na krásne detstvo, ktoré mi rodina pripravila a ja som si ho tak nevážila. Vtom pociťujem, ako ma nieкто zúfalo zdrapí. Chytá ma za ruku. Nevládzem otvoriť oči, ale aj napriek

tomu viem, komu tá ruka patrí. Ved' práve ona ma držala, keď som robila svoje prvé a nesmelé krôčiky. A aj keď som spadla a začala plakať, jeho ruky ma zodvihli zo zeme a pritisli si ma k hrudi. Tie láskavé a silné ruky patrili môjmu otcovi. Tomu, ktorý si ma po príchode z práce vzal do náručia a ktorý by najradšej svoje malej princezničke splnil všetko, čo v jej veľkých očkách videl. Avšak vedel, že aj napriek veľkej láske musí povedať slová, ktoré každý rodič vyslovuje tak ťažko: „Nie, nesmieš!“ On to dokázal. Dokázal sa vzoprieť aj keď vedel, že ma tým nahnevá. A to iba z lásky ku mne.

Drží ma. Aj keď on má dosť síl, ja už nevládzem. Celé moje telo oťažieva a ja mám pocit, akoby ma ku dnu ťahalo obrovské závažie. Vtom pocítim ďalšie zovretie, ďalšiu dlaň. Patrí môjmu mladšiemu bratovi. Je mladší, ale už dávno nie je malý. Tak, ako som ho ja, jeho veľká sestra chránila a obraňovala, teraz je on oporou pre mňa. Je už síce väčší ako ja, ale vo vnútri je to stále rovnako citlivý chlapček, ktorý má strach. Prekonáva ho. Vie, že v tejto chvíli sa musí držať. Nesmie povoliť a ukázať slabosť. Rozpráva mi o šibalstvách, ktoré vykonal a nedovoľuje mi, aby som zaspala – upadla.

Sme spolu. Všetci štyria. Ale ako sa dostať nad hladinu? Ako sa nadýchnuť toho, nami ľuďmi tak neváženého, ale o to viac k životu potrebného kyslíka? Je tu ešte jedna šanca. Lano, ktoré je priviazané o našu loď. Je jej toľko utajovanou, ale veľmi významnou súčasťou. Vlákna toho lana sú choroby, hádky, nehody a všakovaké boliestky, ktoré sú stmelené porozumením, priateľstvom, súdržnosťou, tolerantnosťou a hlavne láskou. Toto lano pre nás znamenalo záchranu. Spojilo a upevnilo našu rodinu do jedného celku. Vďaka nemu sme sa všetci dostali na našu loď - domov.

Stačí, aby štvorlístok stratil iba jeden lístok a už by stratil aj svoju magickú moc. Tú, pre ktorú je toľko obdivovaný a taký vzácny.

„Hovorí sa, že život je oceánom bolesti. To je možné, ale jeho pena je krásna.“

Život je ťažký. S nikým sa nemazná. Dnes sme tu a sme šťastní. Ale zajtra môže byť všetko ináč. Je iba jediná vec, ktorá nás drží nad vodou. Je ňou domov a teda aj rodina. My si to však často uvedomíme vo chvíli, keď ich strácame. Ale vtedy je už neskoro na otázku prečo. Preto **VÁŽME SI DOMOV!**

Zuzana Šantová, 3.B

„Kto vlastne som, kedy budem pri cieľi?

Neviem, čo mi ešte život nadelí.

I dem, kadiaľ moja cesta zavelí.“

Úvaha

Väčšina z nás, rozmyšľajúc o budúcnosti, má svoje sny, túžby, predstavy, zabalené v peknej škatuľke so saténovou mašličkou. No postupom času zistujeme, že jej obsah v mnohom nezodpovedá realite. Musíme zanechať detské fantazírovanie a spraviť krok vpred. Najťažšie je vybrať si ten správny smer. Ale ako spoznám, ktorý je správny práve pre mňa? Čo ak zlyhám? Exupéry sa v jednej zo svojich kníh vyjadril: „Ľudí desí iba neznámo. No pre každého, kto mu čelí, to už neznámo nie je.“

Ešte sme sa poriadne nezahniezdili v školských laviciach, nestihli sme ani dospieť a sme nútení robiť ďalšie dôležité rozhodnutia. Od ktorých bude závisieť priebeh našej budúcnosti. Ticho v nás drieme túžba po úspechu, sľubnej kariére, jednoducho pošťastí. Hľadáme do neznáma, ustráchaní, s hlavou plnou otáznikov, kadiaľ si náš život povedie. Niekde v diaľke sa črtá cieľ, ku ktorému by sme sa chceli priblížiť. Čo je vlastne dosiahnutie cieľa? Ak vyjdeme na vrchol hory, nasleduje stagnácia alebo zostup späť. Ale človek, sprevádzaný úspechom, má tendenciu stúpať stále vyššie a vyššie. A práve proces stúpania je najpodstatnejší, lebo formuje naše charaktery a núti nás prekonávať samých seba.

Sme len bábkami na motúzikoch osudu, ktorý si nás ťahá po vlastných cestách, ktoré nie sú vždy hladké a rovné. Sem-tam narazíme aj na krovie, ktorým sa budeme musieť predráť. No menšie škrabance nás neodradia, iba zocelia naše osobnosti. Myslím si, že to, čo je nám vopred dané, sa ovplyvniť nedá. Ale tento postoj nás neoprávňuje k tomu, aby sme sa prestali snažiť. Musíme si vybojovať čestné miesto na tomto poli veľkej konkurencie, lebo

príležitosť nám sama nepríde zaklopať až k dverám. Je potrebné, aby sme je vyšli v ústrety.

Často premýšľam o svojom budúcom postavení. Ibaže si nedokážem predstaviť, akým spôsobom sa mi podarí začleniť do života, že odteraz ma nebudú chrániť rodičovské krídla. Aké krásne a bezstarostné bolo dospievať! No prichádza druhá fáza, v ktorej sa bude žiadať viac zodpovednosti a v ktorej ja budem hlavným tvorcom svojho šťastia. Moje fungovanie nadobúda iné, väčšie rozmery, ak si pomyslím, že za bránami školy čaká svet so svojimi svetlými aj temnými stránkami, v ktorom mám nájsť svoje naplnenie. Momentálne síce netuším, kde budem o rok, o tri, o desať, no chcem za sebou zanechať viditeľnú stopu úsilia, aby som sa na konci mohla obzrieť a povedať si: „Stálo to za to.“

V. ELEKENIČOVÁ, 4.A

Sen

Bola temná a hlboká noc, vlky vyli na mesiac,
dievča doma zaspávalo, na nič pri tom nemysliac,
zaspala tak sladko, nežne, v spánku bola nevinná ,
plet' mala ako kvietky snežné, jej krása bola bezchybná,
sníva sa jej čudný sen,
nemôže pokojne spať preň,
niečo ju núti vyjsť von z domu,
túla sa od stroma k stromu,
zrazu zistí, že je stratená,
stráca sa i nádej posledná,
cíti, že za ňou sa niečo blíži,
v tom jej spredu vlk cestu skríži,
chce preč utiecť, no nedá sa to,
lebo ju spomaľuje špinavé blato,
márne hlasno kričí o pomoc,
nik v lese nie je, veď už je poľnoc,
svorka vlkov za ňou už dychčí,
a jej od strachu až srdce piští,
nevládze už však ďalej bežať,
rozmyšľá, či sa tomu nemá radšej poddať,
potkla sa a na zem padla,
poslednýkrát ešte rukou hrabla,
skúsila sa vlkom vymaniť,
no na osude svojom krutom nemohla už nič zameniť,
umiera vo veľkej bolesti, keď svorka na kúsok trhá ju,
milovaným dáva posledné zbohom, nech na ňu v dobrom spomínajú,
keď poslednýkrát vydýchla, zhrozená sa prebrala,
bol to všetko len jeden hrozný sen,
no až do východu slnka nemôže zaspať preň.

Michaela Winková,5.J

Slepá

Dievča sedí samo v tme a kričí
nik ju však nepočuje
okolitý svet však mlčí
ľudia sa tvária že neexistuje
oči má doširoka otvorené
no sú slepé nič nevidí
vie že to je už na veky nemenné
dúfa však že ešte aspoň raz svoju tvár uvidí
zistila že v každom momente sa všetko zmeniť môže
nevie čo ďalej robiť všetci ju opustili
už vie že jej nik nepomôže
pýta sa prečo keď predtým boli k nej všetci milí
prečo ju nik nevníma
prečo nik ju nemá rád
prečo je na tom svete tak sama
slzy jej už po tvári stekajú ako vodopád
no nechápe prečo práve ona takto trpieť musí
čo spravila že ju každý takto trestá
celý život sa jej zrazu hnuší
veď mala rôzne plány chcela navštíviť rôzne miesta
no je to zbytočné lebo nič nevidí
a tak jej nič nezostáva len kričať ako vie
bez farieb ju už svet nudí
nech robí čo chce všetko len temné je
na ničom už jej nezáleží
ľutuje veci ktoré spravila
nevníma už ako jej život beží
rada by všetko späť vrátila
nikdy by tie chyby neurobila zas
je jej ľúto čo všetko stratila
no dúfa že svoje chyby aspoň sčasti napraví raz.

Eclair

Opustená

Odkedy si ma opustil,
cítim sa osamelá.
Akoby si do mojej duše prázdnotu
vpustil.
Teraz je ňou celá obalená.

Cítim sa ako jediná hviezda na nebi,
čo iba vo dne svieti.
Tvoj odchod ma celkom poplietol
a môj zmysel života so sebou odniesol.

Nemôžem v noci spávať,
lebo sa mi vkrádaš do snov.
Neznesiem každé ráno sama vstávať.
Cítim sa ako obeť hodená svorke psov.

Odteraz som len ja,
už žiadne my.
Závidím zaľúbencom, čo vonku stoja.
Ako kedysi my.

Chcem každému svoju bolesť vykričať,
už nemôžem takto ďalej existovať.
Som ako malé batola,
čo nechali na chodníku ležať.
Je malé a opustené,
v tomto svete bezbranné.

Aj po rokoch tu stojím
a na teba čakám.
Zajtra sa sem zas vrátim.
Viem, že sa ťa raz dočkám.

Alena Hvižd'áková, 2.A

Príchod jari

Sneh sa topí, čo to je?
Príchod jari zvestuje.
Sneženôčka bielučká
vykúka von spod krička.

Jar, to je krása veľká,
teší sa už každá včielka.
Púčiky už pukajú,
ľuďom radosť prinášajú.

Tráva krásne zelená je
a čerešňa voňavá je.
Vtáčiky sa zlietavajú,
hniezda nové chystajú.

Deti kričia od radosti,
mamy sú už plné zlosti,
že sú deti špinavé,
váľajú sa po tráve.

Zajačiky malé
tiež šantia v tráve.
Medvede sa prebudili,
brlohy už opustili.

Pôda sa už ohrieva,
gazda jačmeň vysieva.
Gazdiná všetko upratuje
a na Veľkú noc sa pripravuje.

Deti sa už radujú,
vajíčka si maľujú.
Chlapci prúty strihajú,
korbáče z nich splietajú.

To je krásny jari čas,
každý rok k nám príde zas.

Katarína Sinčáková, 4.V

Precvič si slovnú zásobu z anglického a nemeckého jazyka

Do you know? Everyday objects - Elementary

1. A thing you put on your skin over a cut
2. A thing you tidy your hair with
3. A thing you put on an envelope
4. A thing you dry yourself with
5. A thing you look at yourself with
6. A thing you wear on your wrist
7. A thing you keep money in
8. A thing you use to see in the dark
9. Things for repairing clothes
10. A thing for fastening things together

Comb, towel, mirror, purse, needle and thread, plaster, stamp, watch, torch, safety pin

Do you know? Mystery word pairs – Intermediate
Find the word pairs for places in a town

1. Art	8. Pedestrian
2. Athletics	9. Rush
3. Bus	10. Phone
4. Car	11. Shopping
5. Departement	12. Traffic
6. Football	13. Youth
7. Law	14. industrial

hostel, stadium, lights, mall, store, courts, hour, gallery, track, park, stop, box, estate, crossing

Füße haben Zehen (Untergeordnete Begriffe)

der Stein . das Feld . die Zehe . der Bahnsteig - das Haus - der Finger
 . die Borste . der Ast . das Brot . der Artikel . der Baum . der Tisch .
 die Zahl . die Sprosse . die Stufe . das Kind . das Gitter . die Tür . der
 Stachel . der Soldat . die Strophe . der Ton . das Spielzeug . der
 Henkel . die Zinke . das Haar . der Fan . der Fisch . das Tier. das Zelt
 - das Gras . die Seite . der Wagen . der Buchstabe . das Bein . die
 Flosse . der Rahmen . die Feder . der Ziegel . die Stadt

In der Auswahl stehen die Nomen mit dem bestimmten Artikel.
 Schreibe die richtigen untergeordneten Begriffe in der Mehrzahl hin.
 Weil es allgemeine Begriffe sind, diese Nomen also unbestimmt
 sind, kommt kein Artikel.

Füße haben ... Zehen	Hände haben .....
Länder haben	Städte haben .....
Dächer haben	Vögel haben .....
Bäume haben	Bilder haben .....
Fische haben	Tische haben .....
Wörter haben	Sätze haben .....
Autos haben	Züge haben .....
Bücher haben	Wiesen haben .....
Campingplätze haben	Wälder haben .....
Zoos haben	Aquarien haben .....
Stars haben	Felle haben .....
Gabeln haben	Tassen haben .....
Kinderzimmer haben	Melodien haben .....
Gedichte haben	Armeen haben .....
Igel haben	Schränke haben .....
Gefängnisse haben	Familien haben .....
Treppen haben	Leitern haben .....
Rechnungen haben	Restaurants haben .....
Zeitungen haben	Bäckereien haben .....
Bürsten haben	Schachbretter haben .....
Mauern haben	Bahnstationen haben .....

VTIPY

Muž leží už dlhší čas v kóme, občas príde k vedomiu. Jeho manželka je dňom i nocou pri ňom. Jedného dňa, keď sa opäť preberie, naznačí jej, aby podišla k nemu bližšie. Zašepkal:

-Vo všetkých tých zlých časoch si stála pri mne. Keď ma prepustili z práce, bola si pri mne. Keď som zbankrotoval, podporovala si ma. Keď som prišiel o dom, podržala si ma. Keď sa mi podlomilo zdravie, bola si v mojej blízkosti. Vieš, čo?

Žene sa oči zaplnili slzami.

- Prinášaš mi smolu!

Lekár varovne zdvihne prst:

- Denne môžete vypiť iba jeden pohár vína. To som vám chcel povedať už pred 14 dňami.
- To nič. Ja tých 14 dní rýchlo doženiem.

Čo urobíte so zvyšnými 1000 l teplej vody?

Zamrazíme! Teplú vodu treba stále!

-Teta, ale ste vyčarili pekný vzor na tej torte.

-Však je pekný, to som urobila so svojím hrebeňom!

Stoja dve blondínky na autobusovej zastávke. Jedna vraví: Čakám na autobus č.2. Druhá : Čakám na č.4. O chvíľu ide autobus číslo 24.

Prvá povie: Môžeme nastúpiť obidve.

Iba deti, blázni a veľmi starí ľudia si môžu dovoliť povedať pravdu.
(Churchill)

- Otec, ako sa volala Adamova svokra?

- Adam nemal svokru. Žil v raji.

BONZÁK – jún 2008

Farár sa teší, že jeho hruška konečne zarodila. Aby nikto z nej hrušky neobtrhal, zavesil na ňu tabuľku: Pán boh všetko vidí. Na druhý deň hrušiek niet. Na tabuľke je doplnené: Ale nič neprezradí.

Manžel zapne televízor a opýta sa manželky: Miláčik, chceš ešte niečo povedať pred tým, než sa začne futbalová sezóna?

Kupón zákaz skúšania (1.polrok 08/09)

Predmet

Dátum

Podpis

.....

.....

pečiatka školy

NEPLATÍ PRE VOPRED OHLÁSENÉ PÍSOMKY !

Redakčná rada

Redaktori:

J. Kendžurová, A. Kozelová, S. Lašíková,
R. Bajuzíková, R. Mačeková, M. Svrčková,
N. Vályiová

Grafická úprava:

Marek Behún

Koordinátorka:

Mgr. Ivana Biačková